

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 lipca 2020 roku

Sąd Rejonowy w Puławach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Sądu Rejonowego Michał Krasowski

w obecności Protokolanta: starszego sekretarza sądowego Agnieszki Wolskiej

z udziałem Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Puławach: ---

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 28 lutego 2020 roku, 4 marca 2020 roku i 17 czerwca 2020 roku w P.

sprawy **T. P.**, syna I. i S. z domu Ż., urodzonego (...) w J.,

oskarżonego to, że w okresie od 2017 roku daty dziennej bliżej nieustalonej do sierpnia 2018 roku daty bliżej nieustalonej oraz od października 2018 roku daty dziennej bliżej nieustalonej do 16 maja 2019 roku w W., woj. (...), znęcał się fizycznie i psychicznie nad swoją żoną L. P., w ten sposób, że będąc pod wpływem alkoholu wszczywał awantury domowe, podczas których wyzywał ją słowami powszechnie uznawanymi za wulgarne i obelżywe, poniżał, ośmieszał słownie, wyganiał z domu, złośliwie niepokoił poprzez umyślne bałaganienie, utrudnianie korzystania z pomieszczeń mieszkalnych i przedmiotów użytku domowego, niszczył przedmioty stanowiące wyposażenie domu, oskarżał o kradzieże i zdrady, kontrolował, ograniczał kontakty, a nadto w dniu 18 czerwca 2018 roku naruszył jej nietykalność cielesną w ten sposób, że szarpał wymienioną, popychał oraz uderzał po całym ciele padłymi kurami, w wyniku czego L. P. doznała obrażeń ciała w postaci podbiegnięć krwawych – siniaków na kończynach górnych i plecach, które spowodowały u niej rozstrój zdrowia i naruszenie czynności narządu ciała na okres poniżej dni siedmiu,

tj. o czyn z art. 207 § 1 k.k. w zb. z art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

I. oskarżonego **T. P.** w ramach zarzucanego mu czynu uznaje za winnego tego, że:

a) w okresie od 2017 roku, daty dziennej bliżej nieustalonej do sierpnia 2018 roku, daty dziennej bliżej nieustalonej oraz od października 2018 roku, daty dziennej bliżej nieustalonej do 16 maja 2019 roku w W., woj. (...), znęcał się psychicznie nad swoją żoną L. P., w ten sposób, że będąc pod wpływem alkoholu, jak i na trzeźwo, wszczywał awantury domowe, podczas których wyzywał ją słowami powszechnie uznawanymi za wulgarne i obelżywe, poniżał, ośmieszał słownie, wyganiał z domu, złośliwie niepokoił poprzez umyślne bałaganienie, utrudnianie korzystania z pomieszczeń mieszkalnych i przedmiotów użytku domowego, niszczył przedmioty stanowiące wyposażenie domu, oskarżał o kradzieże i zdrady, kontrolował, ograniczał kontakty, tj. popełnienia występku wyczerpującego dyspozycję art. 207 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 207 § 1 k.k. skazuje go na karę 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

b) w dniu 18 czerwca 2018 roku w W., woj. (...), uderzał L. P. po całym ciele padłymi kurami, w wyniku czego pokrzywdzona doznała obrażeń ciała w postaci podbiegnięć krwawych – siniaków na kończynach górnych i plecach, które spowodowały u niej rozstrój zdrowia i naruszenie czynności narządu ciała na okres poniżej siedmiu dni, tj. popełnienia występku wyczerpującego dyspozycję art. 157 § 2 k.k. i za to na podstawie art. 157 § 2 k.k. skazuje go na karę 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 85 § 1 i 2 k.k., art. 85a k.k. i art. 86 § 1 k.k. (w brzmieniach obowiązujących do dnia 23 czerwca 2020 roku) w zw. z art. 4 § 1 k.k. łączy wymierzone oskarżonemu w pkt Ia i Ib wyroku kary pozbawienia wolności i orzeka wobec niego karę łączną 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

III. na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. oraz art. 70 § 2 k.k. wykonanie tak orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności warunkowo zawieszono na okres próby wynoszący 3 (trzy) lata;

IV. na podstawie art. 71 § 1 k.k. wymierza oskarżonemu karę 80 (osiemdziesięciu) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki dziennej grzywny na kwotę 10 (dziesięciu) złotych;

V. na podstawie art. 72 § 1 pkt 5 k.k. zobowiązuje oskarżonego w okresie próby do powstrzymania się od nadużywania alkoholu;

VI. na podstawie art. 72 § 1 pkt 7a k.k. zobowiązuje oskarżonego w okresie próby do powstrzymania się od kontaktowania się z pokrzywdzoną L. P. w jakikolwiek sposób, bez jej zgody;

VII. na podstawie art. 73 § 2 k.k. oddaje oskarżonego w okresie próby pod dozór kuratora;

VIII. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 200 zł (dwustu złotych) tytułem opłaty, zwalnia oskarżonego od zapłaty kosztów sądowych w zakresie wydatków poniesionych przez Skarb Państwa, które przejmuje na rachunek Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE			
Formularz UK 1	Sygnatura akt	<i>II K 869/19</i>	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
1.1. Fakty uznane za udowodnione			

Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1	T. P.	<p>W okresie od 2017 roku, daty dziennej bliżej nieustalonej do sierpnia 2018 roku, daty bliżej nieustalonej oraz od października 2018 roku, daty dziennej bliżej nieustalonej do 16 maja 2019 roku w W., woj. (...), znęcał się psychicznie nad swoją żoną L. P., w ten sposób, że będąc pod wpływem alkoholu, jak i na trzeźwo, wszczynał awantury domowe, podczas których wyzywał ją słowami powszechnie uznawanymi za wulgarne i obelżywe, poniżał, ośmieszał słownie, wyganiał z domu, złośliwie niepokoił poprzez umyślne bałaganienie, utrudnianie korzystania z pomieszczeń mieszkalnych i przedmiotów użytku domowego, niszczył przedmioty stanowiące wyposażenie domu, oskarżał o kradzieże i zdrady, kontrolował, ograniczał kontakty.</p>	
2	T. P.	<p>W dniu 18 czerwca 2018 roku w W., woj. (...), uderzał L. P. po całym ciele padłymi kurami, w wyniku czego pokrzywdzona doznała obrażeń ciała w postaci podbiegnięć krwawych –</p>	

		siniaków na kończynach górnych i plecach, które spowodowały u niej rozstrój zdrowia i naruszenie czynności narządu ciała na okres poniżej siedmiu dni.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
1. Data i miejsce czynów, tj. od 2017 roku do sierpnia 2018 roku, od października 2018 roku do 16 maja 2019 roku i 18 czerwca 2018 roku, W., woj. (...), okoliczności poprzedzające i towarzyszące tym czynom tj. stosunki rodzinne i majątkowe między małżonkami T. i L. P. i ich najbliższymi krewnymi, skonfliktowanie w/w, okresowe nadużywanie alkoholu przez oskarżonego	zeznania świadka L. P. zeznania świadka M. S. zeznania świadka K. S. (1) zeznania świadka P. S. zeznania świadka W. S. zeznania świadka I. M. zeznania świadka G. M. zeznania świadka L. L. zeznania świadka I. S. zeznania świadka M. M. (1) zeznania świadka M. D. zeznania świadka E. W. zeznania świadka A. P. zeznania świadka E. K. częściowo wyjaśnienia oskarżonego T. P. częściowo zeznania świadka D. O. częściowo zeznania świadka E. P. częściowo zeznania świadka K. P.	k. 18-18v, 250v-252 k. 26-27, 262-263v k. 31-32, 290v-292 k. 46v, 253-253v k. 153v, 252-253 k. 165v-166, 253v-254v k. 168v-169v, 254v-256 k. 176v, 260v-262 k. 199v-200 k. 206v k. 231 k. 265-265v k. 292-292v k. 292v-293v k. 172-172v, 249-250 k. 264-265 k. 265v-267v k. 267v-269 k.4 k. 48-147	

	<p>pismo Zespołu (...) ds. Przeciwdziałaniu Przemocy w Rodzinie w J.</p> <p>dokumentacja procedur Niebieskiej Karty</p>		
<p>2. Zachowania T. P. wobec żony L. P. tj. wszczynanie awantur domowych, wyzywanie pokrzywdzonej słowami powszechnie uznawanymi za wulgarne i obelżywe, poniżanie, ośmieszanie słowne, wyganianie z domu, złośliwie niepokojenie poprzez umyślne bałaganienie, utrudnianie korzystania z pomieszczeń mieszkalnych i przedmiotów użytku domowego, niszczenie przedmiotów stanowiące wyposażenie domu, oskarżanie o kradzieże i zdrady, kontrolowanie, ograniczanie kontakty, reakcje pokrzywdzonej na powyższe zachowania męża, prowadzenie procedur Niebieskiej Karty wobec T. P. i L. P.</p>	<p>zeznania świadka L. P.</p> <p>zeznania świadka M. S.</p> <p>zeznania świadka K. S. (1)</p> <p>zeznania świadka P. S.</p> <p>zeznania świadka W. S.</p> <p>zeznania świadka I. M.</p> <p>zeznania świadka G. M.</p> <p>zeznania świadka L. L.</p> <p>zeznania świadka M. D.</p> <p>zeznania świadka A. P.</p> <p>zeznania świadka E. K.</p> <p>częściowo wyjaśnienia oskarżonego T. P.</p> <p>pismo Zespołu (...) ds. Przeciwdziałaniu Przemocy w Rodzinie w J.</p> <p>dokumentacja fotograficzna</p> <p>dokumentacja procedur Niebieskiej Karty</p> <p>informacja dotycząca interwencji Policji</p> <p>informacja z (...) S.A.</p> <p>stenogram nagrania wraz z płytą CD</p>	<p>k. 18-18v, 250v-252</p> <p>k. 26-27, 262-263v</p> <p>k. 31-32, 290v-292</p> <p>k. 46v, 253-253v</p> <p>k. 153v, 252-253</p> <p>k. 165v-166, 253v-254v</p> <p>k. 168v-169v, 254v-256</p> <p>k. 176v, 260v-262</p> <p>k. 231</p> <p>k. 292-292v</p> <p>k. 292v-293v</p> <p>k. 172-172v, 249-250</p> <p>k. 4</p> <p>k. 5-16, 164</p> <p>k. 48-147</p> <p>k. 181-182</p> <p>k. 198</p> <p>k. 258-259</p>	
<p>3. Spowodowanie lekkich uszkodzeń ciała L. P. przez T. P.,</p>	<p>zeznania świadka L. P.</p> <p>zeznania świadka M. S.</p>	<p>k. 18-18v, 250v-252</p> <p>k. 26-27, 262-263v</p>	

uderzanie pokrzywdzonej po całym ciele padłymi kurami, obrażenia ciała pokrzywdzonej tj. podbiegnięcia krwawe – siniaki na jej kończynach górnych i plecach	zeznania świadka K. S. (1) zeznania świadka I. M. zeznania świadka G. M. dokumentacja fotograficzna dokumentacja procedur Niebieskiej Karty opinia lekarska	k. 31-32, 290v-292 k. 165v-166, 253v-254v k. 168v-169v, 254v-256 k. 5-16, 164 k. 48-147 k. 157	
4. Uprzednia niekaralność oskarżonego	dane o karalności	k. 180, 247	
5. Ustabilizowany tryb życia oskarżonego	dane osobopoznawcze wyjaśnienia oskarżonego	k. 160 k. 171v, 248v	
1.2. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
2. OCENA DOWODÓW			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1 - 3	Wyjaśnienia oskarżonego w zakresie pokrywającym	T. P. w trakcie pierwszego przesłuchania w charakterze	

	<p>się z ustalonym stanem faktycznym</p>	<p>podejrzanego (k. 172-172v) potwierdził, że wyłączył na okres kilku miesięcy „korki” w wyniku czego L. P. nie miała w swoich pomieszczeniach światła. Nie negował również zaistnienia zdarzenia z wyduszeniem przez psy jego kur, przyznał, iż zbierał te kury i rzucił pokrzywdzonej dwie na schody. Wskazywał również, iż upuścił talerze. Wyjaśnił również, iż zdarzało się, ale nie potrafił powiedzieć ile razy i jak często, że wyzywał żonę wulgarnie. Tym samym oskarżony zgodnie z prawdą potwierdził sam fakt jego skonfliktowania z żoną oraz częściowo elementy zarzucanych mu zachowań, przy czym podawane przez niego okoliczności w jakich miało do nich dojść nie wytrzymują konfrontacji z odmiennymi zeznaniami świadków uznanych za wiarygodnych, w szczególności samej pokrzywdzonej L. P.. W tym samym zakresie co do wiarygodności należy ocenić jego wyjaśnienia złożone na rozprawie (k. 249-250).</p>	
<p>1-3</p>	<p>zeznania świadka L. P.</p>	<p>Zeznania tego świadka Sąd w całości ocenił jako w pełni zgodne z prawdą, szczere, konsekwentne i logiczne. Wzajemnie się one uzupełniają z pozostałym wiarygodnym materiałem dowodowym</p>	

i tworzą przekonujący obraz przebiegu zdarzeń z udziałem jej i oskarżonego w okresie od 2017 roku do dnia 16 maja 2019 roku. W ocenie Sądu nie ma zasadnych podstaw, aby uznać, że chciała ona w sposób fałszywy, bądź ponad miarę obciążać oskarżonego, nawet uwzględniając fakt, iż jest ona pokrzywdzoną w sprawie a między nią a oskarżonym istnieje kilkuletni, narastający konflikt. W bezpośrednim kontakcie z tym świadkiem Sąd nie poczynił obserwacji mogących poddać w wątpliwość wiarygodność jego relacji. Składał on zeznania w sposób spokojny i wyważony. Lojalnie wskazywała w toku postępowania przygotowawczego, iż mąż nie znęca się nad nią fizycznie a tylko jednorazowo w dniu 18 czerwca 2018 roku została przez niego „pobita”. Na rozprawie sądowej w fazie spontanicznej zeznała również o znęcaniu fizycznym, ale na pytania Przewodniczącego sprecyzowała, iż w czasookresie czynu miało miejsce jedno takie zdarzenie tj. to, w trakcie którego była bita kurami. Natomiast po złożeniu zeznań „to kilka razy na pewno ją popchnął” T. P.. Przekonywująco, racjonalnie i zgodnie z doświadczeniem życiowym wytłumaczyła

		<p>ona również podłoże i genezę sytuacji konfliktowych z mężem, jak również jej reakcji na nie. Powyższe pozwalało w ocenie Sądu dać wiarę temu świadkowi w pełnym zakresie jego relacji co do przebiegu i sprawcy zdarzeń z jej pokrzywdzeniem objętym osądem w niniejszej sprawie, zwłaszcza że znajdują one bezpośrednie lub pośrednie potwierdzenie w zeznaniach świadków uznanych za wiarygodne i zgromadzonych w sprawie dowodach nieosobowych.</p>	
1-3	<p>Zeznania świadków M. S., K. S. (1), P. S., I. M., G. M., M. D.</p>	<p>Sąd uznał za wiarygodne zeznania tych świadków w całości jako przekonywujące tak co do sposobu składania zeznań, jak i ich treści, która znajduje odzwierciedlenie w zeznaniach pokrzywdzonej.</p> <p>Świadkowie byli konsekwentni w swoich depozycjach i wzajemnie się one potwierdzały i uzupełniały. Wskazywali oni jakich zdarzeń byli świadkami bezpośrednimi a o jakich wiedzieli od innych osób, przy czym ich relacja co do przebiegu zdarzeń usłyszana od L. P. pokrywa się z relacją samej pokrzywdzonej, złożoną w toku niniejszego postępowania. Przy ocenie znaczenia tych dowodów szczególnego podkreślenia wymaga, iż świadkowie M. i K. S. (2) są</p>	

		<p>jedynymi świadkami o dużej wiedzy naocznej, którzy nie są bezpośrednio czy nawet pośrednio uwikłani w konflikt między małżonkami P. a ich zeznania dotyczyły także stanu psychicznego i emocjonalnego pokrzywdzonej w inkryminowanym okresie, który odpowiada relacji samej pokrzywdzonej a neguje twierdzenia w tym zakresie podawane przez oskarżonego i świadków E. P., K. P. i D. O.. Małżonkowie S. ci nie mieli żadnego interesu, żeby składać takiej treści zeznania, dlatego Sąd dał im w całości wiarę. Z uwagi na fakt, iż relacje pozostałych świadków tj. I. M. i G. M. jest zbieżna z zeznaniami L. P. oraz małżonków S., P. S. i M. D., Sąd uznał je za w pełni wiarygodne, mimo pośredniego zaangażowania w/w świadków w konflikt między małżonkami P. po stronie pokrzywdzonej (jej syn i synowa), czego jednak nie ukrywali przed Sądem.</p>	
1	<p>Zeznania świadków D. O., E. P. i K. P. w zakresie pokrywającym się z ustalonym stanem faktycznym</p>	<p>Sąd dał wiarę relacjom tych świadków tylko w zakresie ogólnych ich stwierdzeń dotyczących skonfliktowania małżonków T. i L. P. oraz stosunków majątkowych i rodzinnych oskarżonego i pokrzywdzonej. Te okoliczności nie miały charakteru spornego czy</p>	

		kwestionowanego i wynikają z całokształtu materiału dowodowego.	
1-2	Zeznania świadka W. S., L. L., I. S., M. M. (1), E. W., A. P., E. K.	Zeznania tych świadków miały wartość dowodową tylko w zakresie ich relacji co do bezspornej okoliczności konfliktu istniejącego między małżonkami P. i czynności służbowych, w których uczestniczyli w ramach procedur Niebieskiej Karty (W. S., L. L., A. P., E. K.) i interwencji Policji (I. S., M. M. (1)). Świadczenie ci nie byli bezpośrednimi obserwatorami relacji między stronami, w tym zachowań konfliktowych a o ich zaistnieniu czerpali wiedzę z ogólnej relacji samych uczestników, przy czym członkowi grupy roboczej w/w procedur nie byli w stanie stwierdzić w ramach prowadzonych procedur po której ze stron „leży prawda”, co wprost dwukrotnie zeznała L. L., koordynator grupy roboczej, jak również potwierdzili pozostali jej członkowie.	
1-5	pismo Zespołu (...) ds. Przeciwdziałaniu Przemocy w Rodzinie w J. dokumentacja fotograficzna dokumentacja procedur Niebieskiej Karty opinia lekarska	Sąd w pełni obdarzył wiarą zgromadzone w trakcie niniejszego postępowania karnego dowody z dokumentów. Dowody te nie były w trakcie całego niniejszego postępowania kwestionowane przez żadną ze stron a również Sąd nie znalazł żadnych powodów by dowody te zakwestionować, zarówno	

stenogram nagrania wraz z płytą CD

dane o karalności

dane osobopoznawcze

w zakresie formalnym, jak i materialnym. Jednakże dokumentacja procedur Niebieskiej Karty służyła jedynie do weryfikacji relacji oskarżonego i pokrzywdzonej co do przebiegu zdarzeń, jak również motywacji stron i E. P. w zakresie wszczynania poszczególnych procedur i ich wzajemnego związku. Wskazać bowiem należy, iż pierwsze dwie procedury Niebieskiej Karty zakończone zostały już w dniu 11 września 2018 roku z powodu braku zasadności podejmowanych działań, u podstaw którego legł m.in. deklarowany wówczas przez L. P. jej wyjazd za granicę na kilka miesięcy. Ponadto trwały one bardzo krótko bo odpowiednio niecałe 2 miesiące (ze zgłoszenia E. P.) i niecałe trzy miesiące (ze zgłoszenia L. P.). Biorąc również pod uwagę zakres tych postępowań i czynności w nich podjęte, w kontekście braku obiektywnej weryfikacji wersji przedstawianych przez uczestników należało z dużą ostrożnością oceniać ustalenia poczynione wówczas przez członków Zespołu (...) ds. Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie w J., w szczególności co do braku podejrzenia doznawania przemocy w rodzinie przez L. P., co potwierdziło

		<p>również przesłuchanie w charakterze świadków członków w/w Zespołu, które w zakresie kwestii istotnych niewiele wniosło do sprawy. Nie ma natomiast podstaw do jakiegokolwiek kwestionowania opinii lekarskiej co do charakteru i możliwych okoliczności powstania obrażeń ciała pokrzywdzonej w dniu 18 czerwca 2018 roku, gdyż wydana ona została przez osobę kompetentną w zakresie medycyny sądowej, a ponadto jest jasna, pełna i pozbawiona sprzeczności, a sformułowane w niej wnioski są zrozumiałe.</p>	
<p>2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1.1.1.-1.1.3.	<p>wyjaśnienia oskarżonego, w zakresie niepokrywającym się z ustalonym stanem faktycznym</p>	<p>Oskarżony konsekwentnie nie przyznawał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Zanegował fakt znęcania się nad żoną. Wskazywał, iż to on jest w sprawie osobą pokrzywdzoną, tj. szykanowaną, terroryzowaną, prowokowaną i wykorzystywaną materialnie przez L. P.. Zaprzeczył również</p>	

		<p>faktowi, iż miał kiedykolwiek użyć przemocy fizycznej wobec żony, w szczególności nie uderzał ją zdechłymi kurami. Takie stanowisko procesowe i wyjaśnienia oskarżonego należało uznać jedynie za przyjętą przez niego linię obrony, gdyż nie znajdują one odzwierciedlenia w żadnym innym przeprowadzonym w sprawie wiarygodnym dowodzie. Jego relację w tym zakresie należy ocenić jako wybiórczą i wyrywkową, gdyż co do okoliczności obciążających oskarżony zasłaniał się niepamięcią, czy wyjaśniał bardzo ogólnie. Wyjaśnienia oskarżonego w tym zakresie nie zasługują na wiarę, gdyż są nieszczerze, niekonsekwentne i nielogiczne. Przez jego relację przebija chęć eksponowania okoliczności, które miałyby go stawiać w lepszym świetle i usprawiedliwiać jego negatywne zachowania względem żony, krzywdami których od niej miał doświadczać.</p>	
1.1.1. – 1.1.3.	Zeznania świadków D. O., E. P. i K. P. w zakresie niepokrywającym się z ustalonym stanem faktycznym	Sąd nie dał wiary zeznaniom tych świadków składanym na rozprawie w dniu 4 marca 2020 roku, poza kwestiami bezspornymi. Kategorycznie zaprzeczali oni jakimkolwiek negatywnym	

zachowaniom T. P. wobec L. P., przy czym również takim, których nie negował sam oskarżony. W szczególności D. O. zeznawał, iż L. P. wszczyła z mężem awantury, natomiast Pan P. nic nie odpowiadał żonie, świadek ten nie widział i nie słyszał aby oskarżony miał wyzywać żonę, podczas gdy według jego pierwszej relacji bywał u oskarżonego codziennie, by następnie na pytania kilkakrotnie zmieniać swoje zeznania co do rzadszej obecności w domu stron. Wszyscy ci świadkowie jednoznacznie obarczali pokrzywdzoną winą za zaistniałą sytuacją między nią a oskarżonym i T. P. wskazywali jako ofiarę znęcania się nad nim przez L. P.. W fazie zeznań spontanicznych nie kryli swojego stosunku do niniejszego postępowania wskazując, iż jest ono spełnieniem gróźb matki, że wsadzi ojca do więzienia (E. P.), czy oceniając, iż oskarżenie jest bezpodstawne czy nawet śmieszne (K. P.). Wszyscy ci świadkowie są skonfliktowani z L. P., a pozostają obecnie w bardzo dobrych relacjach z oskarżonym. Nie można również zapominać, iż to na skutek zgłoszenia E. P., a nie samego T. P., wszczęta została procedura Niebieskiej Karty przeciwko jego matce, co w ocenie Sądu miało instrumentalny

charakter wobec toczącej się wcześniej analogicznej procedury wobec jego ojca. W świetle powyższych okoliczności, jak również tego w jaki sposób świadek D. O. składał zeznania na rozprawie, Sąd uznał podawane przez nich okoliczności dotyczące czynu zarzucanego T. P. za nieszczerze, a w przypadku D. O. nawet za kłamliwe, jak również niekonsekwentne i nielogiczne. Przebija przez nie nawet nieskrywana, instrumentalna i tendencyjna chęć złożenia zeznań na korzyść oskarżonego, co w ocenie Sądu wynika z obecnej sytuacji świadków i ich stosunków rodzinnych, w tym o podłożu majątkowym (E. P., K. P.) czy towarzyskich (D. O.), przy czym nierzadko były to twierdzenia gołosłowne, nie wynikające z własnych obserwacji, zwłaszcza co do E. i K. P., którzy w przeważającej części okresu, którego dotyczy zarzut nie przebywali w miejscu zamieszkania stron, gdyż byli poza granicami Polski a ze stronami, czy później tylko z ojcem(teściem) mieli jedynie kontakt telefoniczny. Ponadto K. P. poznała swoich obecnych teściów dopiero w maju – czerwcu 2018 roku. W przypadku D. O. wskazać należy również, iż depozycje przez niego wypowiedane odnośnie

		<p>nagannego zachowania L. P., w tym również notorycznego upijania się przez pokrzywdzoną, a do którego to elementu kilkakrotnie nie pytany o to wracał, korelują dosłownie co do treści i literalnych stwierdzeń z linią obrony prezentowaną przez oskarżonego, co może wskazywać na sugestywne składanie zeznań przez tego świadka pod wpływem T. P., tym bardziej, iż sam ten świadek wskazał, iż rozmawiał z oskarżonym o swoich zeznaniach przed ich złożeniem.</p>	
1.1.1.-1.1.3.	Zeznania świadka M. J. k. 202v	Dowód ten nie miał znaczenia dla ustalenia faktów. Funkcjonariusz KPP w P. w osobie M. J. nie pamiętał żadnych okoliczności jego interwencji w miejscu zamieszkania stron.	
3.PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	Ia, Ib	T. P.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			

Przepis art. 207 § 1 k.k. stanowi, iż kto znęca się fizycznie lub psychicznie nad osobą najbliższą lub nad inną osobą pozostającą w stałym lub przemijającym stosunku zależności od sprawcy, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do 5 lat. Występek z art. 157 § 2 k.k. penalizuje karą grzywny, karą ograniczenia wolności albo karą pozbawienia wolności do lat 2 zachowanie polegające na spowodowanie naruszenia czynności narządu ciała lub rozstrój zdrowia trwający nie dłużej niż 7 dni.

Należy stwierdzić iż, wszystkie wyżej wskazane w art. 207 § 1 k.k. i art. 157 § 1 k.k. przesłanki strony przedmiotowej występku przypisanych oskarżonemu wystąpiły w sytuacji będącej przedmiotem niniejszego postępowania.

Ustalone zachowania oskarżonego podjęte wobec jego żony L. P. w W. w okresie od 2017 roku daty dziennej bliżej nieustalonej do sierpnia 2018 roku daty dziennej bliżej nieustalonej oraz od października 2018 roku daty dziennej bliżej nieustalonej do 16 maja 2019 roku noszą znamiona znęcania się psychicznego. W powyższych okresach

T. P. wszczywał awantury domowe, podczas których wyzywał swoją żonę słowami powszechnie uznawanymi za wulgarne i obelżywe, poniżał, ośmieszał słownie, wyganiał z domu, złośliwie niepokoił poprzez umyślne bałaganienie, utrudnianie korzystania z pomieszczeń mieszkalnych i przedmiotów użytku domowego, niszczył przedmioty stanowiące wyposażenie domu, oskarżał o kradzieże i zdrady, kontrolował, ograniczał kontakty, przy czym powyższych zachowań dopuszczał się będąc pod wpływem alkoholu, jak i na trzeźwo. Niewątpliwie chciał on w opisany sposób wyrządzić L. P. krzywdę psychiczną, dokuczyć jej, poniżyć, uprzykrzyć jej życie, zaś dokładne motywy lub pobudki, jakimi kierował się oskarżony podejmując tego typu zachowania, pozostają obojętne dla bytu przypisanego mu przestępstwa.

Towarzyszyła temu pośrednia zależność ekonomiczna pokrzywdzonej od męża (większe dochody T. P., lepsza jego sytuacja materialna) i jego przewaga fizyczna nad nią. Oskarżony jako mąż i głowa rodziny powinien dbać o dobro swojej żony a nie krzywdzić jej. Powinien się nią opiekować i chronić ją. Tymczasem budził w

żonie strach i lęk. Dostarczał jej łez, trosk i zmartwień, upokarzał ją, wulgarnie wyzywał i wielorako utrudniał a w konsekwencji uniemożliwił wspólne ich zamieszkiwanie. W kontekście zarzutów oskarżonego do swojej żony, iż ta również zachowywała się wobec niego nieprawidłowo, to wskazać należy, iż była to jedynie reakcja na zachowanie jego samego – nadużywanie alkoholu, wszczynanie awantur domowych, wyzwiska, wyśmiewanie itd. W ramach konfliktu istniejącego między stronami Sąd nie stwierdził przesłanek do przyjęcia równowagi używanych sił, środków i zachowań przez każdego z małżonków P. względem drugiego. Ewidentnie stroną bardziej agresywną, wszczynającą awantury i prowokującą sytuację konfliktowe był oskarżony. Nie można zatem zachowań T. P. oceniać jako dopuszczalnego elementu zwykłego konfliktu małżeńskiego, w szczególności na tle majątkowym. W ocenie Sądu nie ma również podstaw do oceny jego zachowania w kontekście wzajemnego znęcania się nad sobą obydwójga małżonków P., które to ze strony L. P. nie zaistniało a przedstawiane przez oskarżonego jego odczucia, że to on jest

stroną pokrzywdzoną w sprawie nie odpowiadają rzeczywistemu stanowi rzeczy.

W świetle materiału dowodowego niewątpliwym jest również, iż w dniu 18 czerwca 2018 roku w W. L. P. doznał obrażeń ciała w postaci podbiegnięć krwawych – siniaków na kończynach górnych i plecach, które spowodowały u niej rozstrój zdrowia i naruszenie czynności narządu ciała trwające nie dłużej niż 7 dni. Powyższych obrażeń pokrzywdzona doznała na skutek kilkukrotnego uderzenia jej padłymi kurami przez T. P..

Wskazać należy, iż powyższe naruszenie nietykalności cielesnej pokrzywdzonej przez oskarżonego miało jednokrotny charakter i w żadnej innej formie nie powtórzyło się w okresie zarzucanego mu czynu. Nie miało ono również charakteru bardzo drastycznego i poważnego, tak w zakresie formy czynności sprawczej, jak i jego skutków. Tym samym Sąd uznał, iż nie można zasadnie powyższego zachowania kwalifikować jako formy znęcania się fizycznego T. P. nad L. P.. W tym kontekście wskazać należy, iż w uchwale z 9.06.1976 r., VI

KZP 13/75, OSNKW 1976/7-8, poz. 86, Sąd Najwyższy słusznie przyjął, iż: „Ustawowe określenie «znęca się» oznacza działanie albo zaniechanie, polegające na umyślnym zadawaniu bólu fizycznego lub dotkliwych cierpień moralnych, powtarzającym się w czasie albo jednorazowym, lecz intensywnym i rozciągniętym w czasie”. W uzasadnieniu wyroku z 27.02.2002 r., II KKN 17/00, OSNKW 2002/7-8, poz. 55, Sąd Najwyższy uznał natomiast, że „znamię czasownikowe «znęca się» oznacza, iż występki ten najczęściej jest realizowany przez wielokrotne zamachy (choć w sytuacji wyjątkowej wystarczy jednorazowy zamach)”. Analogiczne stanowisko zaprezentowane zostało w wyroku S.A. w Krakowie z 16.12.2014 r., II AKa 221/14, LEX nr 1630572 oraz w wyroku SN z 10.12.2018 r., II DSK 11/18, LEX nr 2644721. Z tej przyczyny Sąd zmienił opis czynu w ramach zarzutu aktu oskarżenia wyodrębniając dwa występki, eliminując jednocześnie z opisu czynu z art. 207 § 1 k.k. element znęcania się fizycznego.

W niniejszej sprawie występują również wszystkie przesłanki pozwalające przypisać oskarżonemu winę, a jednocześnie nie

występuje żadna z okoliczności ją wyłączających.

Zachowania oskarżonego, pomimo iż uwarunkowane narastającym konfliktem z pokrzywdzoną i jego subiektywnym przeświadczeniem o źródłach tego konfliktu leżących po stronie L. P., nie zostały dokonane w warunkach wyłączających lub ograniczających jego poczytalność w danych czynu, w szczególności okoliczności takiej nie stanowi stan nietrzeźwości oskarżonego w jakim również podejmował zachowania bezprawne wobec pokrzywdzonej (vide art. 31 § 3 k.k.). Tym samym miał on możliwości zachowania się w sposób zgodny z prawem. Wina zatem w zakresie sprawstwa tych czynów również nie budzi wątpliwości.

Oskarżony swoim zachowaniem wyczerpał zatem zarówno przedmiotowe, jak i podmiotowe znamiona przypisanych mu czynów z art. 207 § 1 k.k. i art. 157 § 2 k.k.

#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
---	--	--	--

Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach uniewinnienia			
4 KARY, ŚRODKI KARNE, PRZEPADEK, ŚRODKI KOMPENSACYJNE I ŚRODKI ZWIĄZANE Z PODDANIEM SPRAWCY PRÓBIE			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności

T. P.	Ia, Ib	Ia, Ib	<p>Przechodząc do omówienia wymiaru kar za oba czyny, Sąd, kierując się dyrektywami zawartymi w art. 3 k.k. i art. 53 § 1 i 2 k.k., uznał, że adekwatnymi do stopnia zawinienia sprawcy i społecznej szkodliwości jego czynów, jak również wystarczającymi dla spełnienia jej celów, będą kary pozbawienia wolności zbliżone do dolnych granic ustawowego zagrożenia, odpowiednio w wysokości 5 i 2 miesięcy. Sąd różnicował wymiar obu w/w kar, uznając, iż karygodność czynu z art. 207 § 1 k.k. jest większa niż w zakresie występku z art. 157 § 2 k.k. Jako okoliczności obciążające sprawcę Sąd uwzględnił znaczny stopień społecznej szkodliwości jego czynu z art. 207 § 1 k.k. przejawiający się charakterem jego działania, tj. wielością, różnorodnością i długotrwałością jego zachowań, rodzajem i charakterem naruszonych dóbr prawnych pokrzywdzonej tj. godność osobista, dobro rodziny, zdrowie psychiczne oraz nacechowanie jego działania nieuzasadnioną i nieproporcjonalną złośliwością i chęcią wykazania jego dominującej roli w domu. Jako okoliczności łagodzące Sąd potraktował natomiast niekaralność</p>
-------	--------	--------	--

			<p>oskarżonego i ustabilizowany tryb życia, jak również to, że znęcanie miało jedynie charakter znęcania psychicznego a naruszenie nietykalności cielesnej pokrzywdzonej miało charakter incydentalny. Natomiast na niekorzyść oskarżonego przemawia fakt, iż nie wykazał on żadnej skruchy, w szczególności nie przeprosił pokrzywdzonej. Sąd wymierzając w/w kary brał również pod uwagę cele prewencji indywidualnej i generalnej. Zdaniem Sądu orzeczone wobec oskarżonego kary odpowiadają społecznemu poczuciu sprawiedliwości i udowadniają nieopłacalność popełnionych przestępstw. Sąd miał na uwadze, aby wymiar kar orzeczonych wobec oskarżonego nie przekraczał stopnia jego winy, ocenianego na tle całokształtu burzliwych stosunków między stronami, uznając, iż również z tego powodu oskarżony nie powinien podlegać surowszym sankcjom kary pozbawienia wolności przewidzianym za przypisane mu przestępstwa.</p>
T. P.	II	Ia, Ib	Rozstrzygnięcie w przedmiocie kary łącznej zapadło w oparciu o art. 85 § 1 i 2 k.k., art. 85a k.k. i art. 86 §

1 k.k. (w brzmieniach obowiązujących do dnia 23 czerwca 2020 roku) w zw. z art. 4 § 1 k.k. jako względniejszych dla sprawcy. Sąd łącząc oskarżonemu orzeczone w/w kary, wymierzył mu karę łączną w wymiarze 6 miesięcy pozbawienia wolności, biorąc pod uwagę przede wszystkim cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ta ma osiągnąć w stosunku do T. P.. Z jednej strony oskarżony dopuścił się dwóch naruszeń porządku prawnego w zakresie przestępstw przeciwko dobrom osobistym swojej żony, dla której powinien być on wsparciem i obdarzać ją szacunkiem, z czego rozkład czy nawet rozpad pożycia małżeńskiego go nie zwalniał. Musi to skutkować dolegliwszą sankcją karną i wyklucza zastosowanie zasady pełnej absorpcji. Z drugiej strony Sąd wziął pod uwagę tożsamość pokrzywdzonej w zakresie obu czynów, czasowa ich zbieżność (uszkodzenie ciała w okresie znęcania się) oraz fakt, iż doszło do zbiegu poważniejszego przestępstwa (art. 207 § 1 k.k.) z czynem mniej groźnym (art. 157 § 2 k.k.), co przemawia przeciwko orzeczeniu kary łącznej na zasadzie pełnej kumulacji kar jednostkowych. Tym samym przyjęto system asperacji, uznając, iż tak określona kara łączna

			<p>pozbawienia wolności spełni także potrzebę w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa, jak również wymogi „humanitarnego miarkowania kar” w kontekście charakterystyki osoby oskarżonego i jego predyspozycji umysłowych i psychicznych.</p>
T. P.	III	Ia, Ib	<p>Na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. oraz art. 70 § 2 k.k. (przypisany oskarżonemu występki z art. 157 § 2 k.k. stanowi przestępstwo z użyciem przemocy na szkodę osoby wspólnie z nim zamieszkującej) Sąd warunkowo zawiesił wykonanie wymierzonej karę łącznej pozbawienia wolności na okres 3 lat tytułem próby. W ocenie Sądu, po stronie oskarżonego występuje dodatnia prognoza kryminologiczna uzasadniająca przypuszczenie, iż T. P. nie popełni więcej żadnego przestępstwa, a proces resocjalizacji przebiegnie pozytywnie w warunkach wolnościowych. Za dodatnią prognozą kryminologiczną przemawiają, zdaniem Sądu, przede wszystkim warunki osobiste oskarżonego –jego wiek, doświadczenie życiowe, niekaralność, ustabilizowany tryb życia. W ocenie Sądu oskarżony</p>

			<p>działał w sposób oczywiście naganny, przestępny, lecz nie jest on osobą zdemoralizowaną, co do której koniecznym (i wskazanym) byłoby, aby proces resocjalizacji odbywał się w warunkach izolacyjnych.</p> <p>Jednocześnie Sąd uznał, że określenie długości okresu próby na 3 lata jest adekwatnym i koniecznym z punktu widzenia zrozumienia przez oskarżonego konieczności przestrzegania prawa, a nadto z punktu widzenia potwierdzenia trafności postawionej wobec niego pozytywnej prognozy kryminologicznej.</p>
T. P.	IV	Ia, Ib	<p>Dla wzmocnienia oddziaływania w/w kary z warunkowym zawieszeniem jej wykonania Sąd wymierzył oskarżonemu grzywnę na podstawie art. 71 § 1 k.k.. Na innej podstawie jej wymierzenie obok kary pozbawienia wolności nie było możliwe. Rozstrzygnięcie to ma unaocznic oskarżonemu, iż żaden czyn przestępczy nie pozostaje bezkarny a jego skutki mogą dotknąć też sfery materialnej sprawcy. Określając jej wysokość, obok ogólnych dyrektyw wymiaru kary, Sąd wziął pod uwagę dochody sprawcy i jego stosunki majątkowe, bacząc by nie naruszyć podstaw jego egzystencji.</p>

			Tym samym Sąd kierował się ustalając wysokość jednej stawki dziennej grzywny.
T. P.	V, VI	Ia, Ib	Zobligowany treścią art. 72 § 1 k.k. (wobec nie orzeczenia środka karnego) Sąd nałożył na oskarżonego obowiązki probacyjne w postaci: powstrzymywania się od nadużywania alkoholu (art. 72 § 1 pkt 5 k.k.) oraz powstrzymywania się od kontaktowania się z pokrzywdzoną w jakikolwiek sposób, bez jej zgody (art. 72 § 1 pkt 7a k.k.). Obowiązki te nie będą nazbyt dotkliwe czy uciążliwe dla oskarżonego a wyeliminują czynniki sprzyjające dalszym naruszeniom porządku prawnego przez T. P. a odpowiednio pośrednio i bezpośrednio wpłyną także na zapewnienie bezpieczeństwa i spokoju pokrzywdzonej, również w aspekcie jej sfery emocjonalnej i psychicznej.
T. P.	VII	Ia, Ib	W przypadku skazania sprawcy, który popełnił przestępstwo z użyciem przemocy na szkodę osoby wspólnie zamieszkującej dozór jest obligatoryjny. Takiego występkę dopuścił się T. P., tj. z art. 157 § 2 k.k., z pokrzywdzeniem L. P., w dacie czynu wspólnie zamieszkującej z oskarżonym. Sąd oddał oskarżonego w

			okresie próby pod dozór kuratora jako fachowego organu postępowania wykonawczego, co daje gwarancję miarodajnej oceny sposobu funkcjonowania oskarżonego w okresie próby i kontroli przestrzegania przez niego nałożonych obowiązków probacyjnych.
5. INNE ROZSTRZYGNIĘCIA ZAWARTE W WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
6. INNE ZAGADNIENIA			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę			
7. KOSZTY PROCESU			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		

VIII	<p>Mając na względzie, iż oskarżony utrzymuje się z renty, nie ma oszczędności, a majątek ma wspólny z żoną, jak również obciążony został karą grzywny w kwocie 800 zł, został on obciążony kosztami sądowymi jedynie w zakresie opłat w łącznej kwocie 200 zł. Stosownie do treści art. 624 § 1 k.p.k. został on natomiast zwolniony od ponoszenia kosztów sądowych w zakresie wydatków, również z uwagi na ich znaczną wysokość.</p>	
8. PODPIS		